

*Sygn. akt II K 80/17*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 13 lipca 2017 r.**

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Wojciechowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Kurczewska, st. sekr. sąd. Dorota Patyna

przy udziale prokuratora Piotra Janowskiego, Anny Witkowskiej - Czapnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 06.06.2017 r., 06.07.2017 r.

sprawy:

**E. C.**

c. B., J. z domu B.

ur. (...) w m. Ł.

**oskarżonej o to, że:**

w dniu 05.10.2014r. w B., woj. (...) będąc przesłuchiwana w charakterze świadka w postępowaniu przeprowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w B. za sygn. (...) i uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań zeznała nieprawdę o stosunkach łączących M. Ż. (1) z C. zaprzeczając, by M. Ż. (1) był zatrudniony w firmie (...) w charakterze kierowcy i z tego tytułu jeździł samochodem marki (...) nr rej. (...) i twierdząc nieprawdziwie, że M. Ż. (1) samochód ten pożyczył od C. C. (2) i użytkował go dla swoich prywatnych celów

**tj. o czyn z art. 233 § 1 kk**

1. E. C. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 233§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,
3. na podstawie art. 71§1 kk orzeka karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych,
4. na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżoną do informowania sądu o przebiegu okresu próby,
5. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 (sto siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 452 (czteryście pięćdziesiąt dwa) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

## UZASADNIENIE

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W toku postępowania (...) prowadzonego przez KPP w B. i nadzorowanego przez (...), oskarżona M. Ż. (2) będąc przesłuchiwana w charakterze świadka zeznała, iż nie zna osobiście M. Ż. (1), widziała go zaledwie kilka razy, nie był on

zatrudniony w firmie (...), samochód marki (...) należący do jej męża C. C. (2) użytkowany był przez M. Ż. (1) dla celów prywatnych, nie zaś służbowych związanych ze świadczeniem pracy. Oskarżona przed przesłuchaniem uprzedzona była o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań (protokół przesłuchania k.2-3).

M. Ż. (2) powiadomiła Prokuraturę, iż E. C. zeznała nieprawdę. Stwierdziła, iż jej mąż, M. Ż. (1) pracował w firmie transportowej należącej do małżeństwa C.. Nie posiadał pisemnej umowy o pracę. Wykonywał kursy zagraniczne jako kierowca samochodem (...) należącym do C. C. (2), nie pożyczał go nigdy do celów prywatnych, otrzymywał za prace systematycznie wynagrodzenie, oskarżona знаła go i się z nim wielokrotnie kontaktowała (zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k.1, zeznania M. Ż. (2) k.145).

E. C. urodziła się (...), posiada wykształcenie zawodowe, krawiec-szwacz, jest mężatką, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pozostaje na utrzymaniu męża, nie posiada majątku, leczyła się neurologicznie, nie była dotychczas karana. ( dane osobowo-poznawcze k.134, dane o karalności k. 106).

W czasie dokonywania zarzuczonego jej czynu rozumiała jego znaczenie i mogła pokierować swoim postępowaniem ( opinia sądowo-psychiatryczna k.138).

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu. Wyjaśniła, iż nie znała M. Ż. (1). Widziała się z nim dwa razy w życiu po 10 minut, mąż prosił aby podała mu rzeczy , lecz nie wie jakie to były rzeczy. Stwierdziła, że M. Ż. (1) nieraz dzwonił do niej na numer telefonu męża i żalił się na żonę. Nie wie dlaczego akurat do niej dzwonił, nie pytała go o to. Nie wie jakie relacje miał Ż. z mężem, wie że się znali, przelewała mu pieniądze na konto, gdyż prosił o to mąż.

#### **Sąd Rejonowy zważył, co następuje:**

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej. Nielogiczne i w wewnętrznej sprzeczności pozostają jej twierdzenia, iż nie znała ona M. Ż. (1) i widziała się z nim tylko dwa razy, skoro jak twierdzi dzwonił do niej i opowiadał o prywatnych sprawach żaląc się na żonę. Oczywistym jest , iż gdyby M. Ż. (1) nie pozostawał z nią w bliskich relacjach , nie czynił by tego. Ponadto przekazana przez M. Ż. (2) historia rachunku bankowego, jednoznacznie świadczy o tym, że przelewy na jej konto, wykonywane były z konta oskarżonej, a z jej zeznań wynika że stanowiły zapłatę za świadczoną przez M. Ż. (1) pracę. Nie prawdopodobne jest, aby oskarżona wysyłając systematycznie przelewy nie zapytała męża z jakiego są tytułu i dlaczego wysyła pieniądze nieznanemu osobie.

O zatrudnieniu M. Ż. (1) i o znajomości z nim świadczą również wiadomości tekstowe wysyłane i otrzymywane przez oskarżoną. Informował w nich między innymi o przebiegu podróży, dopytywał o wypłatę wynagrodzenia. Oczywistym jest, iż gdyby samochód pożyczał do celów prywatnych, nie miał by powodu aby relacjonować co się dzieje w trasie, jak również pytać o pieniądze.

Zeznania M. Ż. (2), P. Ż., J. S., T. S. uznać należy za spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające. Wynika z nich jednoznacznie, iż M. Ż. (1) pracował w firmie (...) ponad dwa lata, do czasu kiedy zginął w wypadku w 2014 roku. Wyjeżdżał na 3-4 tygodnie , jeździł po Europie. Samochód (...) parkowany był przed blokiem w którym zamieszkiwali. Zeznania powyższych świadków pozostają ponadto w zgodności z przedstawionymi dokumentami, z których wynika, iż przez wskazany okres M. C. (1) otrzymywał pieniądze jako przelew uznaniowy z podpisem M. C. (2).

Również pozostałe dowody w postaci danych o karalności, wydruków sms, potwierdzenia dokonania przelewu, historii rachunku, protokołu oględzin telefonu, były wiarygodne, a żadna ze stron im nie zaprzeczała.

M. C. (2) swoim zachowaniem z dnia 05.10.2014r wyczerpała dyspozycję art. 233 § 1 kk , gdyż składając zeznania w charakterze świadka w postępowaniu prowadzonym przez Komendę Powiatowa Policji w B., uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań , zeznała nieprawdę o stosunkach łączących M. Ż. (1) z C. C. (2) zaprzeczając, by M. Ż. (1) był zatrudniony w firmie (...) w charakterze kierowcy i z tego tytułu jeździł samochodem marki (...), oraz twierdząc nieprawdę, iż M. Ż. (1) samochód ten pożyczył od C. C. (2) i użytkował go dla celów prywatnych.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego przez oskarżoną czynu. Oskarżona działała z winy umyślnej, z zamiarem bezpośrednim. Stopień winy i społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy, gdyż godził w prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Na korzyść oskarżonej przemawiała okoliczność, że uprzednio nie była karana. Jest sprawcą, która po raz pierwszy weszła w konflikt z prawem.

Wymierzone kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz zwiększająca bieżącą dolegliwość dla sprawcy kara o charakterze finansowym w postaci kary grzywny 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego i, zdaniem sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżoną. Pozwoli zwłaszcza uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk obciążając oskarżoną obowiązkiem ich poniesienia.